

RP 201/2013 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 127 och 152 § i avfallslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att avfallslagen ändras så att tidpunkten för ikraftträdande av bestämmelserna om vissa skyldigheter som gäller producentansvaret för förpackningar skjuts upp. Det föreslås att övergångstiden för tillämpningen av de bestämmelser som gäller producentansvaret för förpackningar förlängs med ett år till den 1 maj 2015. Det föreslås dock att avfallslagens bestämmelser om mottagning och transport av kasserade förpackningar i huvudsak ska tillämpas på förpackningsproducenterna först från och med den 1 januari 2016. De förlängda övergångstider som föreslås säkerställer att förpackningsproducenterna och övriga

aktörer får den tid de behöver för att utveckla sin verksamhet så att den överensstämmer med avfallslagen, och möjliggör ett kontrollerat genomförande av reformen av producentansvaret för förpackningar. I propositionen föreslås dessutom en sådan precisering av avfallslagens bestämmelse om tillsynen över produkter och produktmärkingar som behövs för att Säkerhets- och kemikalieverket ska kunna sköta den marknadstillsyn över förpackningar som myndigheten föreslås ansvara för.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

MOTIVERING

1 Nuläge och föreslagna ändringar

Enligt avfallslagen (646/2011) ska de som förpackar och de som importerar förpackade produkter (producenterna) från och med den 1 maj 2014 ordna avfallshanteringen av kasserade förpackningar samt stå för kostnaderna för den. Producentens skyldighet gäller kasserade förpackningar som överlämnas till en mottagningsplats eller till transport som ordnats av producenten. Fram till nämnda tidpunkt är producentansvaret med stöd av 1993 års avfallslag (1072/1993) partiellt. I praktiken är det kommunerna som nästan helt har ordnat insamlingen av konsumentförpackningar.

En stor del av det kommunala avfall som kommer från boende och annan verksamhet härstammar från kasserade förpackningar. I och med att producentansvaret utvidgas i fråga om förpackningar förändras således de praktiska arrangemangen för hanteringen av

det kommunala avfallet väsentligt under de närmaste åren.

I avfallslagen infördes det bestämmelser om en två år lång övergångstid (i praktiken tre år med beaktande av tidpunkten för när lagen stadfästes) för verkställandet av producentansvaret för förpackningar, så att producenterna skulle ha tid att förbereda sig för att kunna iaktta de nya skyldigheterna. Avsikten var också att det i god tid innan övergångstiden hade löpt ut genom förordning skulle fastställas konkreta krav i fråga om producentansvaret, såsom krav på antalet mottagningsplatser för förpackningsavfall och materialåtervinningsgraden för förpackningsmaterial. På grund av olika synsätt i frågan har beredningen av förordningen dock fördröjts.

Producenterna har ansett att de inte har haft förutsättningar att kunna börja inrätta mottagningsplatser för förpackningsavfall innan minimikravet i fråga om antalet mottagningsplatser har fastställts genom förordning. Därför finns det för närvarande knappt alls

några mottagningsplatser för förpackningsavfall som ordnats av producenterna. Eftersom den logistiska planeringen av ett nätverk av mottagningsplatser, liksom inrättandet av enskilda mottagningsplatser, kräver praktiska arrangemang och avtalsförhandlingar med kommunerna och de andra aktörerna inom avfallsbranschen, anser producenterna att de inte hinner bygga ett sådant nätverk av mottagningsplatser som uppfyller kraven före den 1 maj 2014. Producenterna har föreslagit att kravet i fråga om antalet mottagningsplatser kunde göras gradvis strängare under loppet av några år från och med 2014. Ett sådant krav är dock problematiskt med tanke på 49 § i avfallslagen, eftersom producenterna enligt bestämmelsen från och med den 1 maj 2014 ska ha ordnat mottagningen av kasserade förpackningar så att avfallsinnehavaren kostnadsfritt och utan svårighet kan lämna in avfallet.

Om man går in för att göra kravet i fråga om antalet mottagningsplatser gradvis strängare, såsom föreslagits av producenterna, kan det också leda till att nätverket av mottagningsplatser för kasserade förpackningar tillfälligt kollapsar så att lagens krav om att avfall ska kunna lämnas in utan svårighet inte uppfylls till en början. Efter det att bestämmelsen om fullt producentansvar för förpackningar har trätt i kraft den 1 maj 2014 kommer ordnandet av separat insamling av förpackningar mera entydigt än nu att vara producenternas ansvar. En del av kommunerna och de kommunala avfallsanläggningarna har uttryckt ovilja att fortsätta samla in förpackningsavfall separat i enlighet med 47 § i avfallslagen som kompletterande tjänst till den insamling som ordnas av producenterna.

Enligt 152 § 5 mom. i avfallslagen ska en förpackningsproducent göra en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret före den 1 maj 2014. Ansökan ska innehålla uppgifter om bland annat hurudan mottagning av kasserade förpackningar som producenten har ordnat. Innan en producent kan godkännas för anteckning i producentregistret ska det i praktiken existera ett nätverk av mottagningsplatser som uppfyller kraven, eller åtminstone en plan för ett sådant som uppfyller kraven. Det faktum att tidsfristen

för när ansökningarna ska lämnas in och tidpunkten för när 49 § ska börja tillämpas sammanfaller kan på ett oändamålsenligt sätt leda till att producenten, när den inrättar ett nätverk av mottagningsplatser, inte kan beakta de föreskrifter med syfte att säkerställa att nätverket följer lagen som myndigheten meddelar i sitt beslut om godkännande.

För att lösa de problem som beskrivits ovan föreslås det att avfallslagen ändras så att tillämpningen av producentansvaret för förpackningar skjuts upp med ett år till den 1 maj 2015. Det föreslås också att tidsfristen för förpackningsproducenterna att göra en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret skjuts upp till samma tidpunkt. Producenterna är från och med nämnda tidpunkt skyldiga att ordna sådana områdesvisa mottagningsplatser (mottagningsterminaler) som behövs för det förpackningsavfall som kommunerna eller andra aktörer samlar in separat i enlighet med 35 § 1 mom., 41 § 3 mom. och 47 §. Till övriga delar tillämpas avfallslagens 49 § om mottagning och transport av kasserade förpackningar dock inte förrän från och med den 1 januari 2016 på förpackningsproducenter.

Resultatet av de förlängda övergångstider som föreslås är att producenterna får 1—1,5 år tilläggstid till att utveckla sin verksamhet så att den uppfyller de krav som finns i avfallslagen och de krav som kommer att ingå i förordningen av statsrådet. Också kommunerna och övriga aktörer får samma tilläggstid till att anpassa sin verksamhet till de nya kraven. De föreslagna övergångstiderna gör det också möjligt för myndigheterna att, i samband med att de behandlar en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret, bedöma huruvida det nätverk av mottagningsplatser för förpackningsavfall från boende som producenten föreslår räcker till innan den mottagningsskyldighet som föreskrivs i 49 § träder i kraft.

I den förordning av statsrådet som ska utfärdas har man för avsikt att i likhet med det gällande beslutet av statsrådet om förpackningar och förpackningsavfall (962/1997) utfärda sådana krav som grundar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv om förpackningar och förpackningsavfall (94/62/EG), nedan direktiv om förpackningar

och förpackningsavfall, och som gäller väsentliga krav på framställning av förpackningar och förpackningars sammansättning samt möjligheterna till återanvändning och återvinning, den högsta tillåtna halten av tungmetall i förpackningar samt märkningarna på förpackningarna. I den gällande lagstiftningen finns det inga uttryckliga bestämmelser om att en viss myndighet skulle ha till uppgift att utöva tillsyn över dessa produktkrav. Utifrån den arbetsfördelning mellan myndigheterna som fastställts i avfallslagen har tillsynen utövats av närings- trafik- och miljöcentralerna samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, var och en inom sitt verksamhetsområde. I praktiken har det knappt utövats någon tillsyn alls. Tillsynen över att de produktkrav som gäller förpackningar följs kräver specialkompetens inom marknadstillsyn och det är inte ändamålsenligt att splittra den på olika miljömyndigheter på regional eller kommunal nivå. För att ordna tillsynen har man för avsikt att med stöd av 25 § i avfallslagen föreslå att det är Säkerhets- och kemikalieverket som ska ha till uppgift att utöva marknadstillsyn över förpackningar. Myndigheten sköter redan nu på motsvarande sätt marknadstillsynen över batterier och ackumulatörer samt elektriska och elektroniska apparater. Det föreslås att avfallslagens 127 § om åtgärder vid förseelser eller försummelser som gäller produkter eller produktmärknings ändras så att Säkerhets- och kemikalieverket får tillämpa de tillsynsmedel som nämns i paragrafen även vid marknadstillsynen över förpackningar.

2 Propositionens konsekvenser

Förslaget om att ändra övergångstiden för vissa bestämmelser i avfallslagen som gäller producentansvaret för förpackningar innebär i praktiken att verkställigheten av följande skyldigheter och rättigheter enligt lagen skjuts fram med ett år från den 1 maj 2014 till den 1 maj 2015:

— skyldigheten för producenter och producentersammanslutningar av förpackningar att göra en ansökan enligt 101 § i avfallslagen om godkännande för anteckning i producentregistret,

— skyldigheten enligt 49 § i avfallslagen för en producent att ordna sådana områdesvisa mottagningsplatser (mottagningsterminaler) som behövs för mottagningen av det förpackningsavfall som kommunerna eller andra aktörer samlar in separat i enlighet med 35 § 1 mom., 41 § 3 mom. och 47 §; till övriga delar tillämpas avfallslagens 49 § 1 mom. först från och med den 1 januari 2016 på kasserade förpackningar,

— de övriga skyldigheterna enligt 6 kap. i avfallslagen som gäller förpackningsproducenter, såsom skyldigheten att informera om mottagning samt de krav som gäller bildande av producentersammanslutningar, producentersammanslutningars verksamhet och trygghet av producentersammanslutningars verksamhet,

— rätten enligt avfallslagens 41 § 3 mom. för en fastighetsinnehavare att ordna transporten av separat insamlat förpackningsavfall, om avfallet inte transporteras inom ramen för fastighetsvis avfallstransport, samt skyldigheten i anslutning till detta att föra det separat insamlade förpackningsavfallet till sådan avfallshantering som producenten ordnat.

I andra fall än de som nyss specificerats är producenten skyldig att senast från och med den 1 januari 2016 ha ordnat sådan mottagning av kasserade förpackningar som följer bestämmelserna i 49 § i avfallslagen. Ett sådant nätverk av områdesvisa mottagningsplatser som ordnats av en producent för separat insamling av förpackningsavfall från boende och som uppfyller kraven enligt lagen och den förordning av statsrådet som ska utfärdas med stöd av lagen ska alltså vara i användning senast från och med ingången av 2016.

De förlängda övergångstider som föreslås gör det möjligt att på ett planmässigt sätt genomföra de ändringar i fråga om producentansvaret för förpackningar som föreskrivs i lagen och säkerställer att producenterna och de andra aktörerna har tillräckligt med tid till att ändra sin verksamhet så att den motsvarar de nya kraven. De övergångstider som föreslås i fråga om behandlingen av ansökningarna om godkännande för anteckning i producentregistret gör det möjligt att kunna beakta de föreskrifter för verksamheten som tillsynsmyndigheten meddelat när man före

utgången av 2015 genomför de sista förberedelserna av nätverket av mottagningsplatser.

De föreslagna övergångstiderna är nödvändiga för förpackningsproducenterna i synnerhet när det gäller att bygga upp ett på riksnivå enhetligt nätverk av mottagningsplatser som uppfyller lagens krav för separat insamling av förpackningsavfall från boende. Enligt de uppgifter som kommit in planerar producenterna att till stor del bygga upp nätverket i anslutning till butikerna genom att inrätta nya mottagningsplatser eller att komma överens med kommunerna eller andra aktörer om att få använda utvalda befintliga mottagningsplatser. Avsikten är att transporterna av förpackningsavfall ska konkurrensutsättas områdesvis och att konsumentupplysningen ska ordnas i samarbete med kommunerna och andra tänkbara aktörer. Genom de åtgärder som planeras gör man det möjligt för de ekonomiska aktörerna inom de berörda sektorerna att delta i systemen för returering, insamling och återvinning av förbrukade förpackningar och förpackningsavfall i enlighet med direktivet om förpackningar och förpackningsavfall.

Följden av förslaget är att hanteringen av förpackningsavfall fram till ingången av 2016 i huvudsak kommer att ordnas utifrån det partiella producentansvar som gäller för närvarande. Kommunerna beräknas fortsätta med den områdesvisa mottagningen och fastighetsvisa insamlingen av förpackningsavfall i stort sett på samma sätt som nu fram till dess att övergångstiden löper ut. Kostnaderna för insamlingen och hanteringen av förpackningsavfall täcks i så fall liksom nu av de medel som kommunerna får in genom kommunala avfallsavgifter. Från och med ingången av maj 2015 kan kommunerna dock kostnadsfritt föra det förpackningsavfall som de samlat in till de mottagningsterminaler som inrättats av producenterna, vilket torde leda till att kommunernas kostnader sjunker något. De förlängda övergångstider som föreslås för kommunerna är nödvändiga bland annat för att de ska hinna uppdatera sina avfallshanteringsbestämmelser och avfallstaxor så att dessa motsvarar de ändrade arrangemangen i fråga om hanteringen av förpackningsavfall.

Den föreslagna övergångstiden säkerställer att producenterna, kommunerna och övriga aktörer har den tid de behöver för att komma överens om hur de ska samarbeta i fråga om hanteringen av förpackningsavfall. Miljökonsekvenserna av och kostnaderna för den separata insamlingen av förpackningar beror i hög grad på hur effektivt insamlingen av förpackningsavfall kan ordnas som ett led i den övriga avfallshanteringen av kommunalt avfall. Det är särskilt viktigt att man säkerställer ett fungerande samarbete mellan producenterna och kommunerna när det gäller boende och andra områden där ordnandet av avfallshanteringen av avfall hör till kommunens ansvar. Enligt avfallslagen har kommunerna rätt att komplettera den insamling som ordnats av förpackningsproducenten genom att ordna områdesvisa mottagningsplatser för förpackningsavfall eller insamling på fastigheterna. Kommunerna har dessutom en lagstadgad skyldighet att se till att det separat samlas in andra återvinningsdugliga avfallslag från boende än förpackningsavfall (t.ex. metall och plast). Genom samarbete mellan producenterna och kommunerna kan man säkerställa att den insamling av förpackningsmaterial som producenterna ordnat och som kommunerna eventuellt kompletterar är effektivt logistiskt sett, förbättra den fastighetsvisa insamlingen av förpackningsavfall och se till att förpackningarna enligt behov samlas in samtidigt som man samlar in annat avfall som består av samma material, såsom att metallförpackningar samlas in tillsammans med annan småmetall från boende. Producenterna ska dock avtala om samarbetet på marknadsekonomiska villkor och det får inte förhindra eller försvåra nödvändigt samarbete med andra aktörer inom avfallshanteringen.

De ekonomiska konsekvenser som de ändrade övergångstider som föreslås har för olika aktörer kommer att vara tillfälliga och varierar från aktör till aktör. Det nuvarande systemet för hantering av förpackningsavfall och således också de ekonomiska konsekvenserna av systemet förväntas i huvudsak förbli såsom de är för närvarande fram till dess att övergångstiderna löper ut. För förpackningsproducenterna blir kostnadsbördan fram till ingången av 2016 mindre och för

kommunernas avfallsavgifter blir den på motsvarande sätt större jämfört med om de ändringar som föreslås inte skulle göras i övergångstiderna. De nya möjligheter till affärsverksamhet som eventuellt uppstår för privata företag inom miljöbranschen när producentansvaret utvidgas, såsom möjligheten att i vissa fall erbjuda bostadsfastigheter transporttjänster i fråga om separat insamlat förpackningsavfall, öppnar sig efter det att de föreslagna övergångstiderna har löpt ut.

Enligt en utredning som Säkerhets- och kemikalieverket har gjort är uppgiften att utöva marknadstillsyn över förpackningar lämplig för myndigheten, eftersom tillsynen kan genomföras på samma sätt som man för närvarande gör i fråga om tillsynen över kemikalie-, konsument- och elprodukter. Marknadstillsynen över förpackningar kan samordnas med tillsynen över även många andra produktgrupper som redan nu hör till myndighetens ansvarsområde, eftersom en stor del av produkterna släpps ut på marknaden i förpackningar. Avsikten är att det ska anvisas ett årligt anslagstillägg på 50 000 euro till Säkerhets- och kemikalieverket för de personresurser och kostnader för testning som marknadstillsynen över förpackningar förutsätter.

3 Beredningen av propositionen

Under olika faser i beredningen av propositionen och den statsrådsförordning om förpackningar och förpackningsavfall som ansluter sig till den har man på bred front hört berörda myndigheter, verksamhetsutövare, organisationer och andra sakkunniga.

Utlåtande om utkasten till regeringsproposition om ändring av avfallslagen och statsrådsförordning om förpackningar och förpackningsavfall begärdes av över 60 remissinstanser. Det kom in 49 utlåtanden. En sammanfattning av utlåtandena finns i elektronisk form på miljöministeriets internetsidor (www.ym.fi > Miljö > Lagstiftning och anvisningar > Miljöskyddslagstiftning under beredning > Totalrevision av avfallslagstiftningen).

De flesta av remissinstanserna stödde den föreslagna förlängningen av övergångstiden och ansåg den vara nödvändig med tanke på ett kontrollerat genomförande av den ändring i fråga om producentansvaret för förpackningar som föreskrivs i avfallslagen. Finlands Kommunförbund rf, JLY - Avfallsverksföreningen rf och vissa kommunala avfallsanläggningar motsatte sig dock en förlängning av övergångstiderna och ansåg att en sådan skulle urvattna genomförandet av den ansvarsfördelning som redan godkänts i avfallslagen. De ansåg att producenternas skyldigheter kan fullgöras inom den ursprungliga ikraftträdandetiden om man ålägger producenterna att använda det insamlingsystem som redan finns och som i huvudsak har byggts upp av kommunerna. Med stöd av utlåtandena föreslås det att övergångstiderna i huvudsak bibehålls som de var i det förslag som var ute på remiss. Det föreslås dock att tidpunkten för ikraftträdandet av producentens skyldighet att ordna mottagningsplatser för förpackningsavfall som kommunerna och andra aktörer har samlat in separat tidigare läggs till den 1 maj 2015.

Den nya bestämmelse om samarbete mellan producent och kommun i fråga om ordnandet av mottagning och transport av kasserade förpackningar som i begäran om utlåtande föreslogs bli fogad till lagen kritiserades på bred front och det föreslogs att den skulle slopas. Den föreslagna bestämmelsen ansågs oklar och diskutabel med tanke på konkurrensrätten och lagstiftningen om den inre marknaden. På grund av den negativa responsen i utlåtandena föreslås det inte att någon ny bestämmelse om samarbetet mellan producent och kommun fogas till lagen.

4 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 127 och 152 § i avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i avfallslagen (646/2011) det inledande stycket i 127 § 1 mom. samt 152 § 2, 3 och 5 mom., av dem 152 § 2, 3 och 5 mom. sådana de lyder i lag 195/2012, som följer:

127 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelser som gäller produkter eller produktmärknin- gar

Om en produkt eller dess märkningar inte uppfyller de specificerade kraven i denna lag eller i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den får miljöministeriet eller, i fråga om produkter som avses i 48 § 1 mom. 3, 4 eller 6 punkten, Säkerhets- och kemikalieverket

centerna från och med den 1 maj 2015 ska ordna mottagning av sådant förpackningsavfall som samlats in separat i enlighet med 35 § 1 mom., 41 § 3 mom. och 47 §. Fram till de tidpunkter som nämns i detta moment tillämpas motsvarande bestämmelser om producentansvar i 1993 års avfallslag.

Bestämmelserna i 41 § 3 mom. om sådan separat insamling av förpackningsavfall som ordnas av fastighetsinnehavaren tillämpas från och med den 1 maj 2015.

152 §

Övergångstider för vissa skyldigheter

Bestämmelserna i 6 kap. om producentansvar och bestämmelserna i 7 kap. om dryckesförpackningar tillämpas från och med den 1 maj 2013. När det gäller andra förpackningar än de som avses i 7 kap. tillämpas 6 kap. dock först från och med den 1 maj 2015. Bestämmelserna om mottagning och transport av kasserade produkter i 49 § tillämpas på förpackningsproducenter från och med den 1 januari 2016, dock så att produ-

Producenter och producentsammanslutningar samt ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar ska inom ett år från lagens ikraftträdande göra en ansökan enligt 101 § om godkännande för anteckning i producentregistret. Producenter som är antecknade i det producentregister som avses i 1993 års avfallslag ska på motsvarande sätt göra en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret inom två år från lagens ikraftträdande. Förpackningsproducenter samt producentsammanslutningar som fullgör de för förpackningsproducenterna föreskrivna skyldigheterna ska dock göra nämnda ansökan inom tre år från lagens ikraftträdande. På producenter och producentsammanslutningar som är antecknade i det producentregister som avses i 1993 års avfalls-

lag tillämpas bestämmelserna om producent-
registret till dess att dessa producenter och
producentsammanslutningar har antecknats i
det producentregister som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 27 november 2013

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Miljöminister *Ville Niinistö*

Lag**om ändring av 127 och 152 § i avfallslagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i avfallslagen (646/2011) det inledande stycket i 127 § 1 mom. samt 152 § 2, 3 och 5 mom., av dem 152 § 2, 3 och 5 mom. sådana de lyder i lag 195/2012, som följer:

Gällande lydelse

127 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelser som gäller produkter eller produktmärknings-
ar

Om en produkt eller dess märkningar inte uppfyller de specificerade kraven i denna lag eller i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den får miljöministeriet eller, i fråga om produkter som avses i 48 § 1 mom. 3 eller 4 punkten, Säkerhets- och kemikalieverket:

152 §

Övergångstider för vissa skyldigheter

Bestämmelserna i 6 kap. om producentansvar och bestämmelserna i 7 kap. om dryckesförpackningar tillämpas från och med den 1 maj 2013. När det gäller andra förpackningar än de som avses i 7 kap. tillämpas 6 kap. dock först från och med den 1 maj 2014. Fram till de nämnda tidpunkterna tillämpas motsvarande bestämmelser om producentansvar i 1993 års avfallslag.

Föreslagen lydelse

127 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelser som gäller produkter eller produktmärknings-
ar

Om en produkt eller dess märkningar inte uppfyller de specificerade kraven i denna lag eller i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av den får miljöministeriet eller, i fråga om produkter som avses i 48 § 1 mom. 3, 4 eller 6 punkten, Säkerhets- och kemikalieverket:

152 §

Övergångstider för vissa skyldigheter

Bestämmelserna i 6 kap. om producentansvar och bestämmelserna i 7 kap. om dryckesförpackningar tillämpas från och med den 1 maj 2013. När det gäller andra förpackningar än de som avses i 7 kap. tillämpas 6 kap. dock först från och med den 1 maj 2015. *Bestämmelserna om mottagning och transport av kasserade produkter i 49 § tillämpas på förpackningsproducenter från och med den 1 januari 2016, dock så att producenterna från och med den 1 maj 2015 ska ordna mottagning av sådant förpackningsavfall som samlats in separat i enlighet med 35 § 1 mom., 41 § 3 mom. och 47 §. Fram till de tidpunkter som nämns i detta moment tillämpas motsvarande bestämmelser om producentansvar i 1993 års avfallslag.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Bestämmelserna i 41 § 3 mom. om sådan separat insamling av förpackningsavfall som ordnas av fastighetsinnehavaren tillämpas från och med den 1 maj 2014.

Bestämmelserna i 41 § 3 mom. om sådan separat insamling av förpackningsavfall som ordnas av fastighetsinnehavaren tillämpas från och med den 1 maj 2015.

Producenter och producentsammanslutningar samt ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar ska inom ett år från lagens ikraftträdande göra en ansökan enligt 101 § om godkännande för anteckning i producentregistret. *En producentsammanslutning som fullgör de för förpackningsproducenterna föreskrivna skyldigheterna ska dock göra nämnda ansökan inom två år från lagens ikraftträdande.* En producent som är antecknad i det producentregister som avses i 1993 års avfallslag ska på motsvarande sätt göra en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret inom två år från lagens ikraftträdande. På en producentsammanslutning och en producent som är antecknad i producentregistret tillämpas bestämmelserna om producentregistret i 1993 års avfallslag tills producentsammanslutningen och producenten har antecknats i det producentregister som avses i denna lag.

Producenter och producentsammanslutningar samt ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar ska inom ett år från lagens ikraftträdande göra en ansökan enligt 101 § om godkännande för anteckning i producentregistret. Producenter som är antecknade i det producentregister som avses i 1993 års avfallslag ska på motsvarande sätt göra en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret inom två år från lagens ikraftträdande. *Förpackningsproducenter samt producentsammanslutningar som fullgör de för förpackningsproducenterna föreskrivna skyldigheterna ska dock göra nämnda ansökan inom tre år från lagens ikraftträdande.* På producenter och producentsammanslutningar som är antecknade i det producentregister som avses i 1993 års avfallslag tillämpas bestämmelserna om producentregistret till dess att dessa *producenter och producentsammanslutningar* har antecknats i det producentregister som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .